

Svensk sammanfattning

Denna avhandling undersöker förhållandet mellan språklig och stilistisk förnyelse i 1800-talets litteratur å ena sidan och förändringar i det ekonomiska systemet å andra sidan. Den argumenterar för att 1800-talsromanens utveckling kan förstås i ljuset av den samtida ekonomiska historien, och att de två teckensystemen för språk och pengar visar strukturella likheter under denna period. Avhandlingen undersöker särskilt skiftet från realism till *fin de siècle*-litteraturens dekadens i sex franska och brittiska romaner av Honoré de Balzac, Anthony Trollope, Émile Zola, Joris-Karl Huysmans, Oscar Wilde och Octave Mirbeau. Genom ekonomisk skuld som ett litterärt motiv görs en jämförelse mellan de olika verken, som visar hur den ekonomiska tematiken utvecklas samtidigt som romanernas språkliga representation förändras.

En central fråga är förhållandet mellan skuld och människokroppen i verken. Detta fokus pekar också mot mer principiella frågor om hur romanerna förhandlar förhållandet mellan konst, språk och materiell verklighet. Avhandlingen bidrar därmed till förståelsen av 1800-talets roman utifrån en starkare och mer strukturell syn på ekonomins koppling till estetiken än vad tidigare forskning har visat. Den visar också att sekelslutets språkliga och existentiella meningsförlust kan förstås mot bakgrund av en ökande finansialisering av ekonomin.